

eul_wid: vtu-aa

Λεξικά Σεγουηριανά · Seguerian Lexicons

Lexicon of Rhetorical and Philosophical Terms

Συλλογή χρησίων λέξεων ἐκ διαφόρων ῥητόρων καὶ

Period: Ὀψιμαρχία Late Antique

Dialect: Μικταὶ διάλεκτοι Mixed Dialects

Domain: Γραμματική Grammar

Format: Πεζός Prose

- 16a Ἀγειοχῶς : ἐνέγκας. Ἀγείρει : συνάγει. Ἀγελαῖος : ιδιώτης. ἢ ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων. Ἀγεννῶς : ἀνάνδρως. Ἀγέραςτος : ἄτιμος. Ἀγερωχία : ὑπερηφανία. Ἀγέρωχος : ἔντιμος. ἀνδρεῖος. Ἄγετε : τὸ ἡγεῖσθε καὶ οἴεσθε. Ἄγευστοι : ἄπειροι. Ἀγήνωρ : ὁ ἄγαν ἀνδρεῖος. ^[10]
- 16b ἢ ὁ ἀγαστὸς ἐν ἀνδρείᾳ. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὑπερήφανον. ἔστι δὲ κύριον. Ἄγη : θαῦμα. χαρά. ἀπιστία. ζήλος. παρ' Ἡροδότῳ βασκανία. παρ' Ὀμήρῳ ἔκκληξις. πληγή. θραῦσις. κλάσις. ἀπώλεια. ἔνιοι ἰέρεια. Ἄγημα : τὸ προῖον τοῦ βασιλέως τάγμα ἐλεφάντων καὶ ἵππων καὶ πεζῶν, οἱ δὲ τὸ ἄριστον τῆς Μακεδονικῆς συντάξεως. Ἀγήρω : τὰ μὴ γηρῶντα. ^[10]
- 17a Ἀγιάσαι : καρπῶσαι. καῦσαι ἀγίως. Ἀγιάσατε : προευντρεπίσατε. κηρύξατε. Ἀγιστείας : ἀγιωσύνης. καθαρότητος. λατρείας. Ἀγιστεύειν : ἀγιάζειν. καὶ Ἀγιασθέντων : ἀφιερωθέντων. Ἀγιστεύσαντες : τὰ τῆς θυσίας ἐπιτελέσαντες. Ἀγκαλίδα : μερίδα. Ἀγκύλια : οἱ κρίκοι τῶν ἀλύσεων. Ἀγκυλομήται : σκολιόβουλοι. Ἀγκύλον : καμπύλον. ἐπικαμπές. Ἀγκυλόχειλος : σκολιόχειλος. Ἀγλαΐα : λαμπρότης. Ἀγλαΐαις : λαμπρότησιν. Ἀγλαόκοιτος : πάνυ τίμιος. Ἀγλαότιμον : λαμπρόν. τετιμημένον. Ἄγμασι : κλάσμασι. τροπαῖς. Ἀγνεΐα : καθαρότης. Ἄγνυται : κλᾶται. ^[26]
- 17b Ἀγνωμόνως : ἀνοήτως ἢ ἀχαρίστως. λέγονται δὲ παρὰ Πλάτωνι Ἀγνώμονες οἱ ἀμαθεῖς. Ἀγνώτας : μὴ ἐπιγινωσκομένους. Ἀνακράτως ἐλαυνόμενα : Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντα]. Ἀγλευκέστερον : ἀντὶ τοῦ ἀηδέστερον. Ξενοφῶν Ἰέρωνι. Ἀγομένων τῶν ἡμετέρων : ἀντὶ τοῦ ἀρπαζομένων καὶ ληστευομένων. Ἀγοράϊαν : τὴν δίκην. τὴν δικαιολογίαν. Ἀγοράζειν : τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. Ἀγοραῖοι : οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι. Ἀγορανομίας : λογιστείας. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπισκοποῦντων τὰ τῶν πόλεων ὧνια. Ἀγορήν : ἐκκλησίαν. Ἀγορηταί : σύμβουλοι. φρόνιμοι. Ἄγος : μιάσμα. ἢ ἀγκών. Ἀγός : ἡγεμών. Ἀγραυλοὶ : οἱ ἐν ἀγρῷ διανυκτερεύοντες ἢ αὐλιζόμενοι. ^[27]
- 18a Ἀγύρτης : ἐπαίτης. φιλοκέρδης. Ἄγραφα : ἀδοκίμαστα οἶονεὶ ὑπὲρ ὧν νόμος οὐ γέγραπται. Ἀγωνιῶ : κινδυνεύω. *** Ἀκράτιστα : ἔμβρωμα. Ἀκριτα : ἀχώριστα. Ἀκριτόμυθος : πολυλόγος. ἀδιακρίτους ἔχων τοὺς λόγους. Ἀκριτόφυλλον : σύμφυτον πολλοῖς δένδροις ὥστε μὴ διακρίναι αὐτῶν τὰ φύλλα ἃ φέρει. Ἀκροβολίζεται : τὰ ἄκρα τοῦ σώματος. Ἀκροβολισμός : ἐρεθισμός. Ἀκροβόλοι : ἀκοντισναί. τοξόται. Ἀκρόδρυα : καρποὶ δενδρικοί. Ἀκροθίνια : τὰς τῶν ἐνιαυσιαίων καρπῶν ἀπαρχάς, ἀκροθίνια δὲ κυρίως καλεῖσθαι τὰς ἀπαρχάς, ἃς ἀνατιθέασιν οἱ ἐξ ἐμπορίας παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ θίνος, τουτέστιν τοῦ αἰγιαλοῦ σεσῶσθαι αὐτά. ^[23]

- 18b ἄλλοι δὲ τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων παρὰ τὸ σίνεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ πολλοὺς τουτέστι βλάπτεσθαι. ἢ τὰ ἄκρα τῶν σωρῶν. Ἀκρόκομοι : μετρίως κομῶντες ἢ λίαν. ἢ τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες. Ἀκροπόλεσιν : ἀκρωρείας. Ἀκροσφαλεῖς : ἀκροσφαλισμένους. Ἀκρότομος : ἄκληρος. ὑψηλός. Ἀκρώρεια : ἐξοχή. κορυφή. εἰς τρία γὰρ διήρητο τὸ ὄρος· εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, εἰς τέρμα. ἀκώρεια μὲν ἐστὶν ἡ κορυφή, ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους, τέρμα δὲ τὰ τελευταῖα. Ἀκτὴ : αἰγιαλὸς παραθαλάσσιος. Ἀκύμων : μὴ γεννῶσα ὡς ἐγκύμων ἢ συνειληφυῖα. Ἄλα : θάλασσαν. Ἀλάβαστρον : ἄγγος μύρου μὴ ἔχον λαβάς, λίθινος ἢ ψήφινος μυροθήκη. [23]
- 19a Ἀλαζών : ὑπερήφανος. Ἀλαλαγμός : ἐπινίκιος ὕμνος. Ἀλαλητόν : θόρυβον. Ἀλαπάξει : πορθῆσαι. κενῶσαι. ὁμαλίσαι. Ἀλάστωρ : φονικὸς δαίμων τιμωρῶν καὶ ἀνελπιστὰ ποιῶν. Ἀλᾶται : πλανᾶται. ῥέμβεται. Ἄλγεα : κακά. λυπηρά. Ἀλέα : θερμὴ. ἔλλαμψις. Ἀλεεινός : θερινός, θερμός. Ἀλεῖπται : Ἀλεῖται : πηδήσει. Ἀλείφατι : ἐλαίῳ. ἢ ἐτέρῳ ἀλείμματι. Ἀλείφας : διεγείρας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. Ἀλέξειν : ἀποτρέπειν. Ἀλεξιτήρα : βοηθόν. [20]
- 19b Ἀλεξήσοντα : βοηθήσοντα. Ἀλεξίκακον : κακίας καθαρτικὸν καὶ θεραπευτικόν. Ἄληπτος : ἀκατάγνωστος. Ἀλήτης : ἁμαρτωλός. πλανητής. Ἀλητεύω : πλανητεύω. Ἀλία : πορεία. Ἀλιάδας : μικρὰ σκαφεῖδια. Ἀλίβας : ὁ νεκρός. ἢ ποταμὸς ἐν Ἄιδου λέγεται· ἢ Ἀλίβας καὶ τὸ ὄξος ἀπὸ τοῦ λίβεσθαι θεοῖς. Ἀλίμων : βοτάνη δενδροειδὴς παρὰ θάλασσαν. Ἀλίπεδον : ὁμαλὸν ἔδαφος παρὰ τῇ θαλάσῃ. Ἀλίπλοα : ἐν θαλάσῃ πλέοντα. Ἀλιρρόθιον : κύμα θαλάσσης. *** Ἀμαρυγή : λαμπηδών. [22]
- 20a Ἀμαρυγὰς : ὄψεις. οἱ δὲ ἀκτῖνας ὄψεως. Ἀμάρυγμα : φόρημα. εἶδωλον. κίνησιν. λαμπηδόνα. Ἀμαξιτόν : ὁδὸν δημοσίαν. Ἀμαυρά : σκοτεινά. ὅθεν καὶ ἀμαυρὸν τὸ μὴ διαφανές. Ἄμαχον : δυσκαταμάχητον. Πίνδαρος· ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος. Ἀμβλίσκουσιν : ἀποβάλλουσιν. Ἀμβλύς : ὁ μὴ ὀξύς. ἢ σκοτεινός. Ἀμβλυώττει : τυφλώττει. Ἀμβλωθρίδια : ἐκτρώματα τὰ ἐξημβλωμένα. ἔμβρυα. Ἀμβρόσιον : θεῖον. ἀθάνατον. θαυμαστόν. Ἄμβροτα : θεῖα. ἄφθαρτα. Ἀμείβεσθαι : ἀποκρίνεσθαι. [23]
- 20b Ἀμείβων : ἀλλάσσων. Ἀμειδές : στυγνόν. σκυθρωπόν. Ἀμείλικτος : ἀπάνθρωπος. Ἀμείλικτον : ἀπηνές. Ἀμείλιχος : σκληρός. ἀκολάκευτος. Ἀμειψόμεθα : ἀνταποδώσομεν. Ἀμέλει : τοιγαροῦν. Ἀμελητὶ : ἀνυπερθέτως. ταχέως. Ἀμεταποίητον : ἀμετάθετον. Ἀμεταστρεπτί : ἀμελητὶ. μὴ ἐπιστρεφομένως. Ἀμηγέπη : ὁπωσδήποτε. καθ' ὅτι οὖν. λέγεται δὲ καὶ Ἀμωσγέπως καὶ Ἀμόθεν καὶ ἀμουγέπου καὶ Ἀμοιγέποι καὶ Ἀμωσγέποι. Ἀμήρυτον : πολὺ ἐκτεταμένον. ἀτέλεστον τουτέστι διηνεκῶς ἐπιμένον. ἀπέραντον. Ἀμήσαντες : ἀντὶ τοῦ μὴ ἀποτεμόντες. Ἀμητῆρες : θερισταί. Ἀμητός : αὐτὰ τὰ τεθερισμένα ὀξυτόνως, προπαροξυτόνως δὲ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ ὡς καὶ τρύγητος ὁ καιρὸς τοῦ τρυγᾶν. [22]
- 21a Ἀμηχανία : ἀπορία. Ἀμήχανον : ὑπὲρ λόγον. Ἀμίδας : τὰ ὑπηρεσία. Ἀμίλλα : ἀνταγώνισμα· φιλονεικία. ἐξίσωσις. Ἀμματα : δεσμά. Ἀμογητὶ : ἀκόπως. Ἀμοιβαδόν : ἐξαιφνης. ἐφεξῆς. Ἀμοιβαία : ἔκτισις, ἀνταπόδοσις. ἢ ἐκ διαδοχῆς ὁμοία. Ἀμοιβή : ἀνταπόδοσις. Ἀμοιρῆσαι : ἀποτυχεῖν. Ἀμόργινα : ἀπὸ Ἀμόργου. Ἀμουσα : ἀτερπῆ. ἀηδῆ. ἀπαίδευτα. Ἀμπεχόμενος : περιβαλλόμενος. Ἀμπεχόνη· ἀμφίον. ἱμάτιον. Ἀμπεχόνιον : λεπτὸν ἱμάτιον. πάλλιον. Ἀμπλακίας : ἁμαρτίας. Ἀμπυκας : χαλινούς. Ἀμπυξ : δεσμὸς τριχῶν. [26]
- 21b ἢ κόσμος τῆς κεφαλῆς. Ἀμπωτις : ξηρασία. ἢ πλημμύρα. Ἀμυδρά : ἀφανῆ. σκοτεινά. Ἀμυδρῶς : σκοτεινῶς. λεπτῶς. ἀσαφῶς. Ἀμύητος : ἄπειρος. ἀτέλεστος. Ἀμύμων : ἄψογος. ἄμεμπτος. Ἀμύντωρ : βοηθός. Ἀμυξίς : σπάραξις. Ἀμύσσει : ξέει. σπαράσσει. Ἀμυχή : ἐπιπόλαιον ἔλκος. Ἀμφ' αὐτούς : περὶ αὐτούς. Ἀμφηκες : ἀμφοτέρωθεν ἡκονημένον. Ἀμφηρεφές : ἀμφοτέρωθεν ἐστεγασμένον. ἢ κατάσκιον. Ἀμφήριστον : ἄνισον. ἀμφίβολον. Ἀμφί : περί. ἐξ ἑκατέρου μέρους. Ἀμφίβιον : ἐν ἀμφοτέραις δυνάμενον βιοῦν, θαλάσῃ καὶ γῇ. Ἀμφίβολοι : πανταχόθεν

βαλλόμενοι. ἢ ἀπορούμενοι. διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς ἀγνοίᾳ τοῦ αἵρετοῦ καὶ εἴτε τοῦτο εἴτε ἐκεῖνο ποιήσουσιν. ^[25]

22a Ἀμφιγνοεῖ : ἀμφιβάλλει. Ἀμφιγυίοισιν : τοῖς ἐξ ἑκατέρου μέρους πληῖσαι ἢ γυῖωσαι δυναμένοις. Ἀμφίδεα : ψέλλια. Ἀμφιδεές : περιδεές. Ἀμφιθαλής : ἐκατέρωθεν θάλλων. Ἀμφίθετον : κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένην, ἀπύθμενον. Ἀμφίκριμνος : περίκριμνος, ἢ βραχυτάτη. Ἀμφιλαφές : κατάσκιον. ἀμφοτέρωθεν βοηθούμενον. Ἀμφιλάφεια : ἀμφοτέρωθεν βοήθεια. Ἀμφιλαφής : μεγάλη οἶον ἀμφιλαβής, ὅτι ἀμφοτέραις χερσὶ λαμβάνεσθαι αὐτῆς ἐστίν. Ἀμφιμάτορας : ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς ἔχοντας. Ἀμφιματώσαι : ἀποδῶσαι. Ἀμφιον : ἱμάτιον. ἔνδυμα. Ἀμφίπολος : θεράπεινα. Ἀμφιρύτη : περιρρέομένη κύκλῳ. Ἀμφισβητεῖν : μὴ συμφωνεῖν ἀλλ' οἶον χωρὶς βαίνειν καὶ ἀμφιβάλλειν. Ἀμφίταποι : τάπητες ἀμφίμαλλοι. ^[27]

22b Ἀμφιστεφές : πάντοθεν πλήρης. περιπεπλεγμένοι ἀλλήλαις. Ἀμφὶ τὸ λυκόφως : περὶ τὴν αὐγὴν. Ἀμφιτρυγῇ : κατερῶγότα. Ἀμφιφορεῖα : ἀγγεῖα. Ἀμφιφορεῦσιν : κεραμίους ἀμφορεῦσιν. Ἀμφίχυτον : περικεχωσμένον. Ἀμφοδον : δίοδον. ῥύμην. Ἀμφορεαφόρους : τοὺς μισθίους τοὺς τὰ κεράμια φέροντας. Ἀμφορεῖς : κέραμοι. Ἀμφορεύς : ἄγγειον. μέτρον κεράμιον. Ἀμφω τὼ χεῖρε : ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας. Ἀμώμενοι : θερίζοντες. Ἀμωσγέπως : ὅπωςδῆποτε. ἐν γέ τι. καθ' ὄντινα οὖν τρόπον. Ἀμῶσιν : θερίζωσιν. Ἀναβιώσκεσθαι : ἀναζῆν. Ἀνάγνωσις : ἀναγνώρισις ἢ ἀνάπεισις. Ἀναβοθερεύουσιν : ἀναμοχλεύουσιν. Ἀναβράσσουσιν : ἀναδιδοῦσιν. ^[28]

23a Ἀναγραφτόν : τὸ ἀναγεγραμμένον ἢ τὸ φα[νερῶς γεγραμμένον ἢ τὸ πᾶσιν ἐγνωσμένον cum folio sequenti perierunt.] *** Ἀνομβροῦσαι : ἀναβλύζουσαι. Ἀν' ὅμιλον : κατὰ τὸ πλῆθος. Ἀνοργίας : ἀμυησίας· ὅργια γὰρ τὰ μυστήρια. Ἀνοργιάστοις : τῶν μυστηρίων ἀπείροις. Ἀνόσιον : βέβηλον. ἀνίερν. ἄθυτον. Ἀντανάκλασιν : κατὰ ἀνάκλασιν ἀπὸ τινος μεταγομένη. γίνεται δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς, ὅταν ἀντηχῇ, καὶ ἐπὶ φωτὸς ἡλιακοῦ, ὅταν λείψιν ἢ λαμπροτάτῳ ὕδατι προσπέσοι. Ἀντεξάγειν : Ἀντε Ἀντερεῖ : Ἀντετόρησεν : εἰς τὸ ἐναντίον ἦλθε τιτρώσκων. Ἀντεφέροντο : ἠναντιοῦντο. Ἀντεφιλοτιμοῦντο : ἀντὶ τοῦ ἡμιλλῶντο καὶ ἥριζον καὶ ἀντηγωνίζοντο. τοῦτο δὲ τὸ ἀντιφιλοτιμεῖσθαι πρώτης ἐστὶ συζυγίας τῶν περισπωμένων καὶ μόνον. ἔστι δὲ τινα ῥήματα, ἃ δύο συζυγιῶν εὐρέθη, οἶον σκηνῶ σκηνᾶς καὶ σκηνοῖς, ἀτμολῶ ἀτμολεῖς καὶ ἀτμολοῖς. ^[26]

23b Ἀντεχόμενος : ἀντιλαμβανόμενος. Ἀντιάξει : ἐναντιοῦται. Ἀντιάνειραι : ἴσανδροι. Ἀντιβολῆσαι : ἀπαντῆσαι. μετασχεῖν. Ἀντιδιαστέλλεται : ἀντιδιῖστησιν. Ἀντικρύ : κατέναντι. ἐξ ἐναντίας. Ἀντικρύς : διόλου ἢ παντελῶς ἢ φανερώς. Ἀντιπαρεξάγειν : ἀντιτάσσειν. Ἀντιπεπονθότως : ἀντικειμένως. ἐναντίως. Ἀντιπροκλήσεις : ἀντιλογίας. ἀντεγκλήματα. Ἀντίρροπον : ἰσόρροπον. Ἀντιτορήσας : διατρήσας. τοιχωρυχήσας. Ἀντιτυπῆσαι : ἀντιπαθῆσαι. Ἀντιτυπία : ἐναντίωσις. σκληρότης. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ὁμοιότητος. Ἀντιφερίζειν : ἐξισοῦσθαι. Ἀντιφέρονται : ἐναντιοῦνται. Ἀντιφιλοτιμεῖ : ἀντιθεραπεύει. Ἀντόμενοι : συμβάλλοντες. ^[29]

24a Ἀντρα νύχια : σκοτεινὰ σπῆλαια. Ἀντρώδη : σπηλαιώδη. Ἀντυγες : περιφέρειαι. Ἀντυξ : περιφέρεια τοῦ ἄρματος. Ἀντωπεῖ : ἀντοφθαλμεῖ. Ἀνυπαίτιος : ἀναίτιος. Ἀνυπόβλητον : προῦχον. Ἀνύποιστον : ἀβάστακτον. Ἀνωκισμένος : ἐν τοῖς ἀνωτάτῳ γεννηθείς. Ἀνώμωξεν : ἐστέναξεν. Ἀνω καὶ κάτω : Ἀνώνητον : ἀνωφελές. Ἀξιάγαστος : ἀξιοθαύμαστος. ἀξιόχρεως. Ἀξιέραστον : ἄξιον ἐρασμοῦ. ἐπέραστον. Ἀξιόχρεως : ἱκανός, ἐχέγγυος. ἀξιόπιστος. Ἀξύλῳ : πολυξύλῳ. Ἀοιδή : ᾠδή. Ἀοίδιμος : ὕμνητός. ^[25]

24b Ἀοιδός : ποιητής. Ἀολλεῖ : ποιεῖ. συνάγει. Ἀολλίσασα : ἀθροίσασα. Ἀορι : τῷ ξίφει. Ἀπαγε : παῦσαι. μὴ γένοιτο. Ἀπαγορεύει : ἀποτρέπεται. ἀρνεῖται. Ἀπαγωγάς : αἰχμαλωσίας. Ἀπαγωγή :

μήνυσις ἔγγραφος διδομένη τῷ ἄρχοντι περὶ τοῦ δεῖν ἀπαχθῆναι τὸν ὁ δεῖνα. Ἀπαῖδον : οὐ συνᾶδον. Ἀπαιδότηριβοι : ἀγύμναστοι. Ἀπαιόλημα : ἀπάτημα. Ἀπαίροντες : μεθιστάμενοι Ἀπαίσιον : βλάσφημον. ἀσύμβουλον. Ἀπαιωρούμενον : κρεμάμενον. Ἀπάλαμνος : ἄπειρος. Ἀπαλεξῆσαι : κωλύσαι. Ἀπαλέζοντες : κωλύσοντες. Ἀπαμβλύνει : ἐκκαθαίρει σκοτούς καὶ ἀλλοιώσεως. Ἀπαμυνεῖ : ἀποστρέψει. [20]

25a Ἀπαμφιέσαντες : ἐκδύσαντες. Ἀμπαμφίσκων : ἀποκαλύπτων. Ἀπανάστασις : ἀποικία. μετάστασις. Ἀπαξ : Ἀπαξαπλῶς : Ἀπαρακτῆτος : ἀσύγκριτος. ἀνόμοιος. Ἀπαραπόδιστα : ἀπλανῆ. Ἀπαραποίητον : ἄπλαστον. Ἀπάρσιμον : ἀσινές. Ἀπαρτίαν : ἀποσκευήν. τέλος ἀπαρτισμοῦ. Ἀπάρχου : ἀρχὴν βάλλε, ἢ ἀπαρχὰς πρόσφερε. Ἀπαστία : ἀτροφία. Ἀπαστος : ἄγευστος οἶον ἄμαστος ἀμάσητος. Ἀπάτηλος : ἀπατητικός. Ἀπαυδῶ : ἀπαγορεύω. ἀπολέγομαι. Ἀπαυθαδιάζοντας : μεγαλοφρονοῦντας. Ἀπαυτοματισθεῖσα : οὐκ ἂν ἐαυτῆς τελειωθείσα. Ἀπαυτομολῆσαι : ἀναφωρῆσαι. Ἀπαυχενίζειν : ἀφηνιᾶν. [26]

25b ἀτακτεῖν. Ἀπαχθῆναι : ἀπενεχθῆναι. ἀναιρεθῆναι. Ἀπεβίω : ἀπέθανεν. Ἀπέδοτο : ἐκδέδωκεν. παρέδωκεν. Ἀπέδοσθε : ἀπημπολήσατε. Ἀπεθέρισεν : ἀπέκειρεν. Ἀπείκος : ἄτοπον. ἀπρεπές. Ἀπειλῶν : καυχώμενος. Ἀπείργων : κωλύων. Ἀπειρέσια : ἄπειρα τῷ πλήθει. Ἀπείρηκα : κέκμηκα. Ἀπειρήκη : ἀπειρήκειν καὶ ἀπηγορεύθην· ἔστι γὰρ ἀπρόσωπον. Ἀπεισιν : ἀπέρχεται. Ἀπεκομίσθη : ἀπηνέχθη. Ἀπεκρίθη : ἀφωρίσθη. Ἀπέλεθρον : πολλήν. ἀμέτρητον. Ἀπελυμαίνοντο : ἀπεκαθαίροντο. Ἀπεμόρξατο : ἀπεψήσατο. ἐδάκρυσεν. Ἀπεμπολή : ἀπόστασις ἢ μετὰ ἀπάτης πρᾶσις καὶ ἐμπορία. Ἀπεμπολήσας : πεπρακώς. [28]

26a ἀποκτησάμενος. Ἀπεμφαίνει : ἀπείρηκεν. Ἀπενεγκάμενος : κτησάμενος. Ἀπεξεσμένον : ἡκριβωμένον. Ἀπεικός : ἀπρεπές. Ἀπέραντον : ἄπειρον. Ἀπερῶραπεν : ἀπεφίμωσεν. ἐπεστόμισεν. Ἀπερίβλεπτον : ἀνυπονόητον. Ἀπερίγραπτον : ἀπεριόριστον. Ἀπερίγραπτοι : ἀπερίσκοποι. Ἀπερισάλπιγκτοι : ἀπεριήχητοι. ἀκατήχητοι. Ἀπερῶρωγότες : κατεσχισμένοι ἢ ἀπεσχισμένοι. Ἀπέσβη : ἐσβέσθη ἢ ἐπαύσατο. Ἀπεσεῖσατο : ἀπέβαλεν. Ἀπεσκέδασεν : διεσκόρπισεν. Ἀπέσσυα : ἐξέλιπεν. Ἀπεσκευάζετο : Ἀπεσκληκῶς : ἀναισθητῶς ἔχων καὶ ἀπεσκληρυμένως. Ἀπεστομάτισαν : ἀπεφθέγγαντο. Ἀπεσφακέλισεν : οἱ μὲν γραμματικοὶ ἐσάπη, ἀπεσφενδόνησεν. [27]

26b Ἀπέσφηλεν : ἀποτυχεῖν ἐποίησεν. Ἀπεσχεδιάζετο : ἡτοιμάζετο. Ἀπεσχοίνισεν : ἀπεχώρισεν. Ἀπεσχοινισμένον : ἀπεστερημένον. ἀποκεκλεισμένον. Ἀπετείχιζον : ἀπεχώριζον. ἀπεκώλυον. Ἀπετίννυον : ἀπεδίδουν. Ἀπέτισα : ἀπέδωκα. Ἀπευθύνει : κολάζει. Ἀπευκτόν : μισητόν. Ἀπεχθάνοντο : ἐμισοῦντο. Ἀπέχθεια : μῖσος. Ἀπεχθής : ἐχθρός. μισητός. Ἀπεχρήσατο : ἀπέκτεινεν. Ἀπέχρησεν : ἐξήρκεσεν. Ἀπεωρούμενον : κρεμάμενον. Ἀπεώσατο : ἀπετινάξατο. Ἀπεωσμένον : Ἀπέωστο : ἐπορθεῖτο. Ἀπηληγκότες : ἀποκαμόντες. ἀναισθητῶς. Ἀπηλλάγησαν : ἐτελεύτησαν. [25]

27a Ἀπήμαντον : ἀβλαβές. Ἀπήμονα : ἀβλαβῆ. Ἀπηνέμους : μὴ ἔχοντας ἀνέμους. Ἀπηρεῖσατο : ἀπετινάξατο. ἔπηξεν ἀπέθετο. Ἀπηρτημένος : ἀπαιωρούμενος. Ἀπηχές : ψευδές. δύσφορον. ἀηδές. Ἀπηχημένον : ἀπόβλητον. ξένον τοῦ κατὰ πάντων ἤχους. Ἀπήχθετο : ἐμισεῖτο. Ἀπηχθημένον : ἀπόβλητον. Ἀπηχθισμένον : βεβαρημένον. Ἀπίθανον : ἄπιστον. Ἀπιθι : ἄπελθε. ἀναχώρει. Ἀπλαστος : ἀληθινός. ἄδολος. Ἀπλετον : ἄπειρον. Ἀπλοῖδας : ἀπλᾶς χλανίδας. Ἀπλοοι : ἀδύνατοι πλέειν. Ἀπλωτον : ἄπλευστον. Ἀπο : πόρρω. μακράν. Ἀπόβλεπτον : ἔνδοξον. [Ἀποβάθρα : ἀπὸ τῆς νεῶς κλίμαξ καὶ οὐδετέρως καὶ ἀποβατήρια]. Ἀποβλύζων : ἀναβάλλων. [26]

27b Ἀποβουκολήσας : ἐξαπατήσας. Ἀποβύσαντες : ἀποκλείσαντες. Ἀπογραφὴ : ἀρίθμησης. Ἀποδάσσομαι : ἀπομερίσομαι. Ἀποδειροτομεῖ : ἀποκόπτει τοὺς αὐχένους. [Ἀποδέκτης : ἀρχή

Ἀθήνησιν τῶν τὰ χρήματα ἀποδεχομένων τὰ δημόσια]. Ἀποδεόντων : ἀπολειπομένων.
[Ἀποδεδιτημένη : δίκη ἥς ἀπέλυσαν οἱ διαιτηταὶ τὸν ἐγκαλούμενον, ἢ δ' ἐναντία
Καταδεδιτημένη]. Ἀποστασίου δίκη: ἢ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων ὅταν ἀποστῶσι τῶν
ἐλευθερωσάντων. Ἀποδιοπομπεῖσθαι : πρὸς τὸν προτρόπαιον Δία ἀποπέμπεσθαι οἶονεῖ
καθαίρεσθαι ἢ ἰλάσκεσθαι. [Ἀποδικάσαι : ἀπολῦσαι δίκην]. Ἀπὸ δόξης : ἀπὸ εἰκασμοῦ.
Ἀποδόσθαι : πωλῆσαι. Ἀποδράς : ἀποφυγών. Ἀποδυσπετεῖ : ἀποδύρεται. Ἀποξένοισιν : ἀπὸ τοῖς
ξένοις. Ἀπόζων : ἀποπνέων. ^[27]

28a Ἀποθρῶσκοντα : ἀποπηδῶντα. Ἀποθεσπίσαι : δογματίσαι. ἐκθέσθαι. εἰπεῖν. Ἀποθύμια : λυπηρά.
τὰ μὴ καταθύμια. [Ἀποινᾶν : τὸ χρηματίζεσθαι]. Ἀποινα : λύτρα. Ἀποίσετε : ἀπενέγκετε.
Ἀποιχόμενα : παρερχόμενα. Ἀποκαραδοκία : προσδοκία. Ἀποκαρτερήσαντα : ἑαυτὸν λιμῷ ἢ
ἀγχόνῃ τοῦ βίου ἐξαγαγόντα. Ἀποκόπους : Ἀποκαταλλάξαι : φιλοποιῆσαι. Ἀποκείλαντες :
ἀποκλίναντες. Ἀποκήρυκτον : ἀλλότριον. Ἀποκλήρωσις : μέρος. Ἀποκναίει : διαφθείρει.
ἀποκόπτει. ἀπολλύει. λυπεῖ. ὀδυνᾷ. Ἀπόκνιζε : ἀποσκάλλε. ἀποτίλλε. Ἀπόκριμα : κατάκριμα.
Ἀποκρούεσθαι : ἀποβάλλεσθαι. ^[29]

28b Ἀποκυηθέν : τεχθέν. Ἀπόληγε : παύου. Ἀπολυμαίνεσθαι : ἀποκαθαίρεσθαι. Ἀπομάττεσθαι :
ἀναλαβεῖν. μιμήσασθαι καὶ ἀποτυποῦν. Ἀπομηνίσας : ἀποχωρήσας δι' ὀργήν. ἢ παυσάμενος τῆς
ὀργῆς. Ἀπόμισθος : ἄμισθος. Ἀπομορξάμενον : ἀποπαυσάμενον. Ἀπόν : ἀπρεπές. Ἀπόνασθαι :
κατατρυφᾶν. ἢ ὠφελεῖσθαι. Ἀπόνετε : εὐεργετεῖτε. ὠφελεῖτε. Ἀπόνειμαι : ἀπόδος.
Ἀπονηθήσεται : περιπραθήσεται. Ἀπονητί : ἀνιδρωτί. ἀκμητί. Ἀπόνοια : ἄνοια ὕβρις.
Ἀπονοστήσει : ἐπανελεύσεται. Ἀπονοσφίζεσθαι : ἀποχωρίζεσθαι. Ἀποζύνονται : ἀποτίθενται.
Ἀποπερατοῦσαν : συμπληροῦσαν. Ἀποπεφασμένον : ἀπειρημένον. Ἀποπεφοίτηκεν : ἀπῆλθεν.
Ἀποπληξία : μανία. ^[29]

29a ἄνοια. Ἀποπρεσβεύει : ἀπαγγέλλει πρεσβείαν. Ἀποπτον : ἀθεώρητον. ὑψηλότατον. Ἀπόρρητα :
ἀκατάληπτα. ἀπόκρυφα. Ἀπορρόης : σταγόνος. Ἀπορρύης : ἀπορρύπτει. ἀπονίπτει. Ἀπορρώγας :
ἐξοχὰς ἀπεσχισμένας. Ἀπορρώξ : ἀπόσπασμα ὄρους. Ἀποσεμνύνει : γεραίρει. Ἀποσημήνασθαι :
ἀφομοιοῦσθαι. Ἀπόσιτος : ἄσιτος. ἄτροφος. Ἀποσκευαζόμενος : ἀποβαλλόμενος. ἀπορρίπτων.
ἀπογυμνῶν. Ἀποσκευάζοντες : ἀποφέροντες. Ἀποσκιρτᾷ : ἀποπηδᾷ. Ἀποσκλαίη : ἀποθάνοι.
Ἀποσκληῖναι : ἀποθανεῖν. Ἀπὸ σκοποῦ : μάτην. ἢ περιττῶς. ἢ ἐναντίως. Ἀποσκορακίζειν :
ὕβριζειν. εὐτελίζειν. ἐξορίζειν. διώκειν. Ἀποσκυθίσαι : κυρίως μὲν τὸ ἐπιτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλὴν
δέρμα. ^[27]

29b καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκεῖραι. Ἀποσοβεῖ : διώκει. Ἀποσπεύδοντας : Ἀποσπουδάζων :
πανόμενος τῆς σπουδῆς. ἀμελῶν. [Ἀποστασίου δίκη : κατὰ τῶν ἐξελευθερωθέντων.]
Ἀποστήσωνται : οἷον σταθμῷ λάβωσιν ἴσον. [Ἀποστολεύς : ὁ παρασκευάζων πρὸς πλοῦν τοὺς
ἀποστελλομένους.] Ἀποστολαί : ἀποπέμψεις. δῶρα. [Ἀπόστολος : στρατὸς κατὰ πλοῦν
πεμπόμενος, ἰδίως δὲ ὁ ἄγγελος. h.] Ἀποστρακισθῆναι : ἐξορισθῆναι. ἐν ὅστροις γὰρ τὸ πρὶν
ἐγγράφοντο αἱ ἐξορίαι. Ἀποστυγοῦντες : μισοῦντες. Ἀποσχεδιάσας : ψευδάμενος. Ἀπόσχει :
ἀποσχέσθαι ποιήσει. Ἀποσχῆναι : ἀπενεχθῆναι. Ἀποσχοινίσαντες : ἀποστερήσαντες.
Ἀποταμιεύεται : ἀποκλείει. Ἀποταυρούμενος : θρασυνόμενος. Ἀποτείνεται : ἐκτείνεται. ^[27]

30a φιλονεικεῖ. Ἀποτειχίζων : ἀποφράσσων. Ἀποτεμεῖται : ἀποχωρίσειεν. Ἀποτεύξασθαι :
ἀποτυχεῖν. Ἀποτίμησιν : τέλος. ἢ φόρον. Ἀποτραχύνεται : θρασύνεται. Ἀποτρόπαιοι : φευκτοί.
μισεῖσθαι ἄξιοι. Ἀποτροπίασμα : ἐξίλασμα ἀποτρέπον τὰ. [**] Ἀποτυμπάνισον : ἄνελε. ὃ ἐστὶν
φόνευσον. Ἀποφαίνει : φανεροποιεῖ. Ἀποφαντικός : σημαίνει κυρίως τὸν ἐκφαίνοντά τι νόημα,
εἴτε διὰ καταφάσεως, εἴτε δι' ἀποφάσεως. σημαίνει δὲ ἰδικῶς καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον.
Ἀποφάσκει : ἀπαγορεύει. ἢ ἀποφαντικῶς λέγει τι. Ἀπόφημι : ἀποφαίνομαι. Ἀποφῆναι :

ἀποδείξει. Ἀποφθεγγόμενος : μαντευόμενος. Ἀποφοιβάζων : ἀποκαθαίρων. Ἀποφοιτᾶν : ἀποπηδᾶν. ἀναχωρεῖν. Ἀποχετεύονται : μεταφέρονται. Ἀπόχρη : ἔξαρκεῖ. Ἀποχρώντως : ἱκανῶς. ^[29]

30b Ἀποχρώσης : ἀρκούσης. Ἀποψώμενον : Ἀπριάτην : ἄνευ πράσεως. Ἀπρίξ : ὅλη δυνάμει. ἰσχυρῶς. ἀσφαλῶς. Ἀπροόπτως : ἀπροοράτως. ἀπροσδοκῆτως. Ἀπρόσβλητον : γενναῖον, ᾧ οὐδεὶς δύνάται προςβαλεῖν. Ἀπροσδεής : μὴ χρήζων. Ἀπρόσιτος : ἀπροσπέλαστος. Ἀπτεσθαι : λαμβάνεσθαι. Ἀπτόν : ψηλαφητόν. Ἀπτων : δεσμεύων. Ἀπυστα : ἀνήκουστα. Ἀπωδόν : τὸ τῆς ὁδῆς ἀλλότριον. Ἀπωθεν : χωρίς. ἢ πόρρωθεν. Ἀπώμοτον : ἀπηγορευμένον. φευκτόν. Ἀπφά : ἀδελφή. Ἀπώνεται : ὠφελεῖται. εὐεργετῆται. Ἀπωνηθήσεται : περιπραθήσεται. Ἀπωτέρω : πόρρω. ^[27]

31a Ἀπώχοντο : ἀπεφέροντο. Ἀραῖς : κατάραις. Ἀράμενοι : ἐπάραντες. Ἀράξαι : συντρίψαι. Ἀραρεν : κέκριται. Ἀραρον : ἥρμοσαν. Ἀραρώς : πάγιος ἢ βέβαιος. Ἀραρυῖαν : ἥρμοσμένην. Ἀρασθαι : ἀπενέγκασθαι. Ἀρασσόμενα : προσρηγνύμενα. προσκρουόμενα. Ἀρᾶται : εὐχεται. ἢ καταρᾶται. Ἀράττων : κρούων. Ἀργαλέως : χαλεπῶς. Ἀργιόδοντα : λευκόν. ἢ ὀξύδοντα. Ἀργίποδες : ταχεῖς. ὀξύποδες. Ἀργυραμοιβόν : κολλεκτάριον. Ἀργυρογνῶμων : δοκιμαστής. Ἀργυροδίνης : καλὰς δίνας ἔχων. δῖναι δὲ αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί. Ἀρσεων : βασταγμάτων. Ἀργυραμοιβός : ὁ τραπεζίτης. ὁ ἀργυροπράτης. Ἄρται : ἐπικρέματα. ^[25]

31b Ἄρτι : τὸ μέρος τοῦ παρεληλυθότος συνάπτον τῷ νῦν ἐναντίως ἔχον τῷ αὐτίκα. τοῦτο γὰρ κατὰ τὸ μέλλον συνάπτει τῷ νῦν. Ἄρτια : ἥρμοσμένα. τέλεια. ὑγιῇ. λέγεται δὲ καὶ ἄρμενα. Ἄρτιεπής : ἀπρητισμένος ἐν τῷ λέγειν. Ἄρτιθαλῆ : νεόφυτα. Ἄρτίπους : ὑγιεῖς τοὺς πόδας ἔχων. Ἄρτίως : τελείως. ὑγιῶς. Ἀρτύειν : σκευάζειν. Ἀρτύναντες : παρασκευάσαντες. Ἄρυθος : ἀδιατύπτως. ἀκανόνητος. μὴ ἔχων ῥυθμόν. Ῥυθμός γὰρ ὁ τύπος. Ἀρυσάμενος : ἀντλήσας. Ἀρχαίως : ἀπραγμόνως. ἀπαρατηρήτως ἢ καὶ ἡλιθίως. Ἀρχεῖα : ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἀπόκεινται. χαρτοφυλάκια. ἢ τὰ χωρία τῶν κριτῶν. ἢ αἱ ἀρχαί ὡς Ξενοφῶν ἐν ἱστορίῳ ἢ. Ἀρχέτυπον : Ἀρχηγέτης : ἡγεμών. ^[26]

32a Ἀρωγή : βοήθεια. Ἀσαφές : ἀνόητον. ἄδηλον. Ἀσβεστος : ἀκατάπαυστος. Ἀσέλγεια : πορνεία. ἀκαθαροσία. παρῆκται δὲ ὡς φασιν ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Σέλγη πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. κατ' ἐπίτασιν οὖν τὸ Ἀσελγαίνειν. Ἀσημάντοις : ἀφυλάκτοις. οὐκ ἔχουσι σημάντορας τοὺς ἐπιστάτας. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφραγίδων. Ἀσθμα : πνοή. Ἀσθμαίνει : πνευστιᾷ. Ἀσκήσασα : κοσμήσασα. μετ' ἐπιμελείας ὑφάνασα. Ἀσκησις : ἐγκράτεια. Ἀσκητικός : φιλομαθής. φιλόσοφος. Ἀσκούμενος : κατασκευάζων. κοσμών. Ἀσμένως : χαίρων. ἡδέως. προθύμως. Ἀσολοίκως : τὸ ἀφελῶς. Ἀσπαίροντες : σκαρίζοντες. Ἀσπαλία : ἀλιέως ἔργα. Ἀσπαστοί : ἄσμενοι. ^[29]

32b Θεοειδεῖς. ἡδεῖς. Ἀσπασίως : προσηνῶς. φιλοφρόνως. Ἀσπίς : ὄπλον. σκουτάριον. Ἀσπονδοὶ ἐχθροί : ἀδιάλλακτοι. Ἄσσα : ἄτινα. Ἀστάθμητος : ἄνισος. Ἀστεγος : ὁ μὴ ἔχων στέγην. λέγεται δὲ καὶ φλύαρος καὶ ἀνυπομόνητος. Ἀστεῖος : εὐσύνετος. εὐπρόσωπος. χαρίεις. καλός. γελοιώδης. ἀστεμφέα : ἀμετακίνητον. βέβαιον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀστεμφῶς. Ἀστερόεντα : ἥτοι ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα. Ἀστέρων τέθριππος : τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου. Ἀστεσιν : πόλεσιν. Ἀστειβής : ἀσφαλής. ἢ ἄβατος. Ἀστεϊζόμενος : ἀγλαϊζόμενος. ὠραϊζόμενος. κομψευόμενος. Ἀστισμός : πιθανολογία. Ἀστός : πολίτης. Ἀστράβη : ὄνος. Ἀστραβηλάτης : ὄνηλάτης. Ἀστράγαλος : κυρίως τὸ συνήθως λεγόμενον. ^[25]

33a καὶ ὁ σφόνδυλος τοῦ τραχήλου. καὶ ὁ πεττικός. καὶ βοτάναι δὲ οὐκ ὀλίγαι. Ἀσύμβατον : ἀφιλίωτον. Ἀσυμφανῶς : ἐπικεκαλυμμένως. ἀδήλως. Ἀσυναρτήτων : Ἀσυνδυάστως : ἀσυμπλόκως. ἀσυνζεύκτως. Ἀσυνθεσία : παράβασις συνθηκῶν. Ἀσύνθετος : ἀσύμφωνος.

ἄμικτος. Ἀσύντακτον : μὴ συντεταγμένον. μὴ συμφραζάμενον. Ἀσυντελής : ἀσύμφορος.
 ἀχρήσιμος. Ἀσύφηλον : ἀπαίδευτον. ἀνόητον. Ἀσφάραγον : φάρυγγα. Ἀσφόδελος : σκιλλῶδες
 φυτὸν φύλλα ἔχον μακρὰ καὶ ἀνθέρικον ἐσθιόμενον. καὶ τὸ σπέρμα δὲ αὐτοῦ φρυγόμενον καὶ
 ἡ ρίζα αὐτοῦ κοπτομένη μετὰ σύκων πλείστην ὄνησιν ἔχει. Περσεφόνης καὶ χθονίων ἱερόν. καὶ
 Ῥόδιοι τὴν Κόρην καὶ τὴν Ἀρτεμιν ἀσφοδέλῳ στέφουσι. προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνώστεόν
 „οὐδ’ ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδελῷ ἐν ὄνειαρ“. [25]

- 33b τὸν δὲ τόπον ἐν ᾧ φύεται ὀξυτονητέον ὥς καὶ παρ’ Ὀμήρῳ „κατ’ ἀσφοδελὸν λειμῶνα“.
 Ἀσχάλλων : ἀδημονῶν. λυπούμενος. χαλεπαίνων. ἀγανακτῶν. Ἀσχέτως : ἀμέτρως. Ἀσώτως :
 αἰσχυρῶς. Ἀταλαίπωρον : ἄπονον. ἢ τὸ ἐξ ἐτοίμου λεγόμενον καὶ οὐ μετὰ ἀποδείξεως. ἢ τὸ
 εὐχερὲς καὶ φανερόν. Ἀτάλαντον : ἴσον. παραπλήσιον. Ἀταλῆσιν : ἀπαλαῖς. νεογναῖς.
 Ἀταμειντον : ἀδιοίκητον. Ἀτάρ : καὶ δὴ. ἢ πλήν. ἅτε δὴ. ἢ ὅμως. ἢ ἀντὶ τοῦ δέ. Ἀτὰρ δὲ : πλήν.
 ὅμως. Ἀτὰρ οὖν : διὰ τοῦτο οὖν. Ἀτάσθαλα : ἄδικα. ἀμάρτωλα. Ἀτέγκτοις : τοῖς μῆτε
 δακρύουσιν μῆτε ἰδρῶσιν. ἀβρόχοις. Ἀτεγκτος : ἔσχατος. Ἀτε : ὥς ἄν. Ἀτε δὴ : ὥς δὴ. [27]
- 34a Ἀτέκμαρτον : ἀτελείωτον. ἀκαταστόχαστον. Ἀτέλεια : ἀλειτουργησία. Ἀτελεύτητον :
 ἀτελείωτον. Ἀτενές : ἀφελῶς ἢ πάνυ προσέχον. Ἀτερ : ἐκτός. χωρίς. Ἀτερα : ἄλλα. Ἀτεράμων :
 ἀκαταπόνητος. Ἀτέραμνον : σκληρόν. δυσμετάβλητον. Ἀτερμάτιστος : ἀβέβαιος. ἀθεμελίωτος.
 Ἀτέχνοις : ἀπανούργοις. ἢ ἀπείροις. Ἀτεχνῶς : ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. ἀπλῶς. Ἀτημελήτους :
 ἀπρονοήτους. λίαν ἡμελημένους. Ἀτημελῶς : ἀμελῶς. ἀνεπιστημόνως. Ἀτίθασον : ἀνήμερον.
 Ἀτλήτῳ : ἀνυπομονήτῳ. Ἀτμῖς : ἀναθυμιάσις. ἄκρον πυρός. Ἀτμῶν : ἀναθυμιάσεων. Ἀτομα :
 λεπτότατα. Ἀτρακτον : βέλος μεταφορικῶς. [27]
- 34b Ἀτραπούς : ὁδοὺς τετριμμένας. Ἀτραπητός : ὁδός. Ἀτρεκῆ : ἀληθῆ. ἀκριβῆ. Ἀτρεκές : ἀληθές.
 Ἀτρέμα : ἡρέμα. Ἀτρεμία : ἡσυχία. Ἀτρεμίζων : ἐδράζων. Ἀτρυτος : ἀκαταπόνητος. Ἀττα : τίνα.
 ἢ ἅτινα. ἢ παραπλήσιον ἢ ὀλίγα. Ἀττέλεβος : ἀκρίς τις. Ἀττει : ὁρμᾷ. βαδίζει. ἐγγίζει. Ἀτυφία :
 ταπεινοφροσύνη. Αὖ : δὴ ἢ πάλιν. Αὐαίνεται : ξηραίνεται. Αὖοι γὰρ οἱ ξηροί. καὶ Αὐασμός
 ξηρασία. Αὐάνθη : ἐξηράνθη. Αὖδα : λέγε. Αὐδή : φωνή. Αὐδήσσα : ὀνομαστή. αὐδωμένη. εἰς
 ὁμιλίαν καὶ φωνὴν ἀνθρώπων ἀφικνουμένη. Αὐδήσας : βοήσας. [25]
- 35a φωνήσας. Αὐθάδης : αὐτάρεσκος. θυμώδης. θρασύς. ὑπερόπτης. Αὐθαίρετος : αὐτεπάγγελτος.
 Αὐθέκαστα : αὐτὰ τὰ γενόμενα οἷον ἀκριβῶς καὶ συντόμως καὶ ἀποτόμως. Αὐθέκαστος :
 ἀκριβὴς καὶ αὐστηρὸς τῷ λόγῳ. ἀπαρακάλυπτος. Αὐθέντης : ὁ ἑαυτὸν ἀναιρῶν. διὸ παρ’
 Ἰσοκράτει τοῦτο λέγεται. Αὖθι : αὐτόθι. Αὐθιγενής : αὐτόχθων. γνήσιος. Αὖθις : ἐξ ἀρχῆς.
 πάλιν. ἐκ δευτέρου. σημειωτέον δέ, ὅτι τὸ μὲν αὖθις Ἀττικόν, τὸ δὲ αὖτις Ὀμηρικόν.
 Αὐθωρήτους : συντόμους. Αὖθις αὖ πάλιν : ἐξ ἀρχῆς δὴ πάλιν. ἢ ἐκ δευτέρου δὴ πάλιν. Αὖλαια :
 τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. κέχρηται δὲ αὐτῷ Ὑπερίδης. Αὐλία : θύρων. πυλῶν. καὶ ἡ αὐλή.
 Αὐλίζεται : κοιμᾶται. φυλάττει. παρεμβάλλει. Αὐλίκουροι : φύλακες. Αὐλισμόν : ἐπὶ τῆς αὐλῆς
 διανυκτερεῖν. [28]
- 35b Αὐλός : ὁ εἰς εὐθὺ ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος καὶ περόνης μέτρον. Αὐλῶνες : φάραγγες. ἢ τόποι
 πλατεῖς περὶ τὰ ὄρη. Αὐλωνίζουσα : ἐν αὐλοῖς διάγουσα. Αὖραν : πνοήν. Αὖσάντων :
 βοησάντων. φωνησάντων. κηρυξάντων. Αὖσονίων : Ἰταλῶν. Αὖτε : μετὰ ταῦτα. Αὖτερέται : οἱ
 καὶ ἐλαύνοντες καὶ μαχόμενοι. Αὐτήκοοι : οἱ μὴ ἐπιτασσόμενοι, αὐτοὶ δ’ ἑαυτῶν ἀκούοντες.
 Αὐτήμαρ : αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτήν : βοήν. μάχην. Αὐτίκα : εὐθέως. παραχρῆμα. συντόμως. πρὸς
 ὀλίγον. ἢ μικρόν ὕστερον. τὸ δὲ Αὐτίκα μάλα ἀντὶ τοῦ εὐθύς. Αὐτοβοῖ : ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ.
 Αὐτογένεθλον : αὐτογέννητον. Αὐτοετές : αὐτῷ τῷ ἔτει. Αὐτόθεν : ἐκεῖθεν. Αὐτόσε : ἐκεῖσε. [26]
- 36a Αὐτοσχέδιον : ἐκ τοῦ συνεγγύς. αὐτοσχεδᾷ. Αὐτολόχευτος : αὐτογέννητος. ὁ θεὸς ὁ ἀγεννητός.
 Αὐτομόλος : προδοτικός. Αὐτονουχί : αὐτῇ τῇ νυκτί. Αὐτόπρεμνον : αὐτόρριζον. Αὐτόσχεδον : ἐκ

τοῦ συνεγγύς τόπου. Αὐτοσχεδῖως : αὐτομάτως. συντόμως. Αὐτοτελής : τέλειος. Αὐτόχειρες : οἱ ἑαυτοὺς φονεύοντες. Αὐτόχρημα ὅμοιον : παντελῶς ὅμοιον. Αὐτοχειρία : Αὐτόχθων : τῆς αὐτῆς πόλεως. Αὐτως : ὡς ἔτυχεν. Αὕχημα : σεμνολόγημα. Αὕχημρόν : στυγνόν. ἢ σκοτεινόν. Αὕχημοί : ἀνομβρία. Αὕχμῶδους : ξηροῦ. ῥυπῶντος. Αὕχμῶντες : στυγνοί. Αὕχοῦντες : καυχώμενοι. ^[29]

36b Ἀφαγνίσαι : ἀποδοῦναι. καθιερωσάι λέγεται δὲ καὶ τὸ συλῆσαι. Ἀφαίρεμα : ἀνάθεμα. δῶρον. ἢ ξένιον. Ἀφαῖς : πληγαῖς. Ἀφαμαρτοῦσιν : ἀποτυχοῦσιν. στερηθεῖσιν. Ἀφασία : ἀφωνία [ἀπὸ τοῦ Ἀφῶ ῥήματος δευτέρας συζυγίας, ἐξ οὗ παράγωγον γέγονεν τὸ Ἀφάσσω. ἢ δὲ ἀφή δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀφῶ περισπωμένου γεγονέναι καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀφω βαρυτόνου]. Ἀφάσσω : ψηλαφῶν. Ἀφαιροτέροις : ἀσθενεστέροις. Ἀφαιροῦ : ἀσθενοῦς. Ἀφάψαι : προσκολληθῆναι. Ἀφεδρῶν : αἱ σέλλαι. σελλάρια σωτήρια. Ἀφειδία : καρτερία. Ἀφειδήσας : ἀμελήσας. Ἀφείλετο : ἦρπασεν. ἀνέσπασεν. Ἀφέμενον : ἀποστάντα. ἀντιλέγοντα. Ἀφέξει : ἀποκωλύσει ἀποστήσει. Ἀφέξομαι : παύσομαι. ἀποστήσομαι. Ἀφέσθαι : ἀποσχέσθαι. Ἀφέσται : Ἀφ' ἐστίας : ἀπὸ τῆς οἰκίας. ^[25]

37a Ἀφετηρία : ἀρχή. θύρα. τοῦ ἵπποδρομίου. Ἀφή : χροία λέπρας. λέγεται δὲ καὶ ἡ ψηλάφησις. Ἀφηβηκότη : γηράσαντι. ὑπερβεβηκότη τὴν ἡβην. τουτέστι τὴν νεότητα. Ἀφήλικα : τὸν πρεσβύτην. τινὲς δὲ χρῶνται τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ μηδέποτε ἐννόμου ἡλικίας παιδός, ὅπερ δεῖ φυλάττεσθαι. ἐπὶ γὰρ τοῦ πρεσβυτέρου λέγεται. Ἀφηνιαστής : ἀνυπότακτος. ὑπερήφανος. Ἀφθιτον : ἄφθορον. Ἀφθονα : πολλά. Ἀφῖγμαι : παραγέγονα. Ἀφίει : ἀπέπεμπεν. Ἀφίκετο : ἐλήλυθεν. ἦλθεν. Ἀφῖκται : παραγέγονεν. Ἀφιλότιμος : ταπεινός. παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν τιμὴν. ἢ ἡττᾶσθαι δόξῃ. Ἀφιματώσαι : ἀποδοῦσαι. Ἀφλυσμός : ἀφρός. Ἀφνειός : ὁ μὴ πλούσιος. Ἀφοδον : ἀναχώρησιν ὥσπερ καὶ ἔφοδον τὴν ἐπέλευσιν. Ἀφοσιούμεθα : τὸ ὅσιον προσποιούμεθα δῆθεν. ^[30]

37b Ἀφοσιούμενος : πληροφορῶν. ποιήσας τὴν ὀσίαν. Ἀφοσιώσας : καθάρας. ἢ ξενώσας. ἢ τὴν ὀσίαν ποιῶν, τουτέστιν κηδεῖαν ἢ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ μνήμην. Ἀφοσίωσις : ἀνάθεσις καὶ Ἀφοσιωσάμενοι καὶ δικαιοσάμενοι. Ἀφόρητον : ἀβάστακτον. Ἀφραδέως : ἀνοήτως. ἀπείρως. Ἀφραίνει : παρανομεῖ. μωραίνει. παραφρονεῖ. Ἀφροδίσιον : ἔργον Ἀφροδίτης. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν ἐρωτικῶς περὶ τὴν συνουσίαν καὶ σφοδρῶς διακειμένων. Ἀφυκτα : Ἀφυκτον : ὃ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν. Ἀφυσμός : Ἀφύσσω : ἀπαντλῶν. ἀρυόμενος. Ἀφωπλίζοντο : ἀπετίθεντο τὰ ὅπλα. Ἀφωσιωμένοι : τιμῶντες ἢ ἀπαρχόμενοι. Ἀχανής : ἀφανής. ἀφεγγής. Ἀχανής : ὁ μὴ κεχηνώς. ὁ ἄφωνος. ὁ ἐνεός. ὁ ἐκπεπληγμένος σιωπῇ. Ἀχείρωτον : ἄμωμον. ^[26]

38a Ἀχέρων : ποταμὸς ἐν Αἰδου μεμυθευμένος, παρὰ τὸ Ἄχος. Ἀχηνία : ἀπορία. Ἀχθεταί : λυπεῖται. Ἀχθηδών : λυπή. Ἀχθος : βάρος. λύπη. Ἀχθοφόρον : βαστάζοντα. Ἀχή : Ἀχλὺς : σκότος. ὁμίχλη. ζόφος. ἀμβλυωπία. Ἀχρι, ἄχρις : ἀντὶ μέχρις, ἕως. Ἀχρι κόρου : παροιμία ἦν, ὅτι ἄχρι κόρου ἐκεῖνος ἀναίσθητός ἐστιν. οὕτως καὶ ἄχρι κόρου ἐφενάκισεν. Ἀχναί : λεπτὰ ἄχυρα καὶ ἀκαθαρσίαι. Ἀχνη : τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος. ὁ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης. Ἄχος : λύπη σιωπῇ ἐπιφέρουσα. ^[20]

38b παρὰ τοῦτο καὶ Ἀχνύμενος . Ἀχραντον : ἀμόλυντον. ἄψαυστον. κυρίως οὗ χεῖρ οὐχ ἤψατο. Ἀχρώματος : ἀναιδής. Ἀχυρμαί : οἱ τόποι, εἰς οὓς τὰ ἄχυρα ἀποφέρεται λικμώμενα. Ἀχών : ἄμπελος. Ἀψαμένη : ἐξαρτήσασα. Ἀψαύστως : ἀνεπάφως. Ἀψίδες : καμάραι. Ἀψίκορος : εὐμετάβλητος. Ἀψιμαχία : συναφὴ μάχης. Ἀψιμεσία : πρὸς ὀλίγον διαφορά. Ἀψοφητί : ἡρέμα. Ἄωρον : ἀπρεπές. ἄχαρες. ἄκαιρον. Ἄωτον : ἄνθος. κόσμος. στεφανός. ^[19]